GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR
IŠVADA,
pateikta 2025 m. gruodžio 11 d.[1]

Byla C-791/24

TERVE Production spol. s r. o.
prieš
Intesa Sanpaolo Holding International SA

(*Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – Tarptautinė teismų jurisdikcija – Pritarimo dėl akcijų išpirkimo sutarties projekto pakeitimas teismo sprendimu – Specialioji jurisdikcija – Bylos, kylančios iš sutarčių – Bylos dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – Išimtinė jurisdikcija – Preliminarus klausimas dėl bendrovės organo sprendimo galiojimo“

I. Įvadas

1. Teisingumo Teismui pateikti prejudiciniai klausimai, susiję su tarptautine teismų jurisdikcija spręsti ginčus dėl smulkiųjų akcininkų, kurie nebalsavo už bendrovės, kurios akcijų jie turi, išbraukimą iš biržos sąrašų, apsaugos. Iš tiesų Slovakijos teisės aktuose numatyta, kad kai priimamas sprendimas dėl tokio išbraukimo, turi būti pateiktas perėmimo pasiūlymas, o pasibaigus šio pasiūlymo galiojimo terminui bendrovė arba jos pagrindinis akcininkas, kuris vietoj jos pateikė pasiūlymą, turi teisę reikalauti parduoti likusias akcijas. Atvirkščiai, pasibaigus tam pačiam terminui, smulkieji akcininkai gali reikalauti, kad jų akcijos būtų išpirktos.

2. Siekdamas atsakyti į šiuos klausimus Teisingumo Teismas turės išaiškinti, pirma, Reglamento (ES) Nr. 1215/2012[2] 7 straipsnio 1 ir 2 punktus, kuriuose nurodytos specialiosios jurisdikcijos taisyklės, pagal kurias nustatoma, ar ieškinys, kuriuo siekiama pakeisti pagrindinio akcininko sutikimą su smulkiųjų akcininkų pateiktu akcijų išpirkimo projektu, priskirtinas byloms, kylančioms iš sutarčių, ar byloms dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto. Šioje išvadoje siūlysiu į šį klausimą atsakyti taip, kad toks ieškinys priskirtinas byloms, kylančioms iš sutarčių, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[2] 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1).

3. Antra, jis turės nuspręsti, ar šio reglamento 24 straipsnio 2 punktas, kuriame numatyta išimtinė valstybės narės, kurioje yra bendrovės buveinė, teismų jurisdikcija, kai ginčijamas jos organų sprendimų galiojimas, taikomas reikalavimui pripažinti negaliojančiu visuotinio susirinkimo sprendimą perleisti smulkiųjų akcininkų akcijas pagrindiniam akcininkui pasinaudojus teise reikalauti parduoti akcijas, kai atsakymas į šį reikalavimą lemia šių smulkiųjų akcininkų teisę pareikšti ieškinį. Siūlysiu Teisingumo Teismui į šį klausimą atsakyti teigiamai, jeigu pagal nacionalinės teisės aktus nacionaliniam teismui leidžiama priimti sprendimą dėl visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo negaliojimo teismo procese nedalyvaujant atitinkamai bendrovei.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

4. Reglamento Nr. 1215/2012 13 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(13) bylos, kurioms taikomas šis reglamentas, turi būti susijusios su valstybių narių teritorija. Atitinkamai bendros jurisdikcijos taisyklės iš esmės turėtų būti taikomos tada, kai atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra vienoje iš valstybių narių;

<…>

(16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. <…>“

5. Šio reglamento II skyriaus 1 skirsnyje „Bendrosios nuostatos“ esančio 4 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

6. Šio skyriaus 2 skirsnio „Specialioji jurisdikcija“ 7 straipsnio 1 ir 2 punktuose nustatyta:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

1) a) bylose, kylančiose iš sutarčių – atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose;

<…>

2) bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose“.

7. Minėto skyriaus 6 skirsnį „Išimtinė jurisdikcija“ sudaro 24 straipsnis. Šio straipsnio 2 punkte numatyta:

„Toliau išvardyti valstybės narės teismai turi išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į ginčo šalių nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą:

<…>

2) nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra bendrovių ar kitų juridinių asmenų arba fizinių ar juridinių asmenų asociacijų steigimo galiojimas, negaliojimas, likvidavimas ar jų organų sprendimų galiojimas, – valstybės narės, kurioje yra tos bendrovės, juridinio asmens ar asociacijos buveinė, teismai. Siekdamas nustatyti tos buveinės vietą teismas taiko savo tarptautinės privatinės teisės normas“.

B. Slovakijos teisė

8. Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 2001 m. lapkričio 9 d. *Zákon č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch)* (Įstatymas Nr. 566/2001 dėl vertybinių popierių ir investicinių paslaugų bei tam tikrų įstatymų pakeitimų ir papildymų (Vertybinių popierių įstatymas); toliau – Vertybinių popierių įstatymas) 118i straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmuo, pateikęs privalomą perėmimo pasiūlymą, kuris nebuvo nei dalinis, nei sąlyginis, turi teisę reikalauti, kad visų kitų atitinkamos bendrovės akcininkų (toliau – kiti akcininkai) akcijos būtų perleistos jam už teisingą atlygį (toliau – teisė reikalauti parduoti), jei jis yra akcijų, kurių bendra nominalioji vertė sudaro ne mažiau nei 95 % atitinkamos bendrovės įstatinio kapitalo, su kuriomis susietos balsavimo teisės ir kurios kartu suteikia ne mažiau nei 95 % balsavimo teisių atitinkamoje bendrovėje, savininkas. Pasiūlymo teikėjas gali pasinaudoti teise reikalauti parduoti ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo pirmame sakinyje nurodyto perėmimo pasiūlymo galiojimo termino pabaigos, priešingu atveju ši teisė išnyksta.

9. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 118i straipsnio 6 dalį visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimui dėl visų kitų akcininkų akcijų perleidimo pasiūlymo teikėjui patvirtinti reikia ne mažiau nei 95 % visų bendrovės akcininkų balsų pritarimo. Visuotinio akcininkų susirinkimo protokolas turi būti patvirtintas notaro. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio punkto pirmame sakinyje nurodyto visuotinio susirinkimo sprendimo priėmimo atitinkamos bendrovės valdyba turi pateikti prašymą dėl jo įregistravimo komerciniame registre. Prie prašymo įregistruoti komerciniame registre turi būti pridėtas sprendimas, kuriuo *Národná banka Slovenska* (Slovakijos nacionalinis bankas) suteikia išankstinį leidimą pasinaudoti teise reikalauti parduoti ir patvirtinimą apie lėšų, skirtų atlygiui kitiems akcininkams išmokėti, deponavimą. Laikoma, kad teisė reikalauti parduoti yra įgyvendinta, kai visuotinis susirinkimas priima sprendimą dėl visų kitų akcininkų akcijų perleidimo pasiūlymo teikėjui.

10. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 118i straipsnio 8 dalį, praėjus 30 dienų nuo visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimo, nurodyto šio 118i straipsnio 6 dalyje, įregistravimo komerciniame registre, atitinkamos bendrovės akcijos iš kitų akcininkų perleidžiamos pasiūlymo teikėjui. Šio punkto pirmame sakinyje nurodytas nuosavybės teisės į akcijas perleidimas yra juridinis faktas, kuris perleidimo dieną įregistruojamas įstatymų numatytame vertybinių popierių registre, remiantis atitinkamos bendrovės nurodymu registruoti perleidimą, kurį ji pateikia *Centrálny depozitár cenných papierov* (Slovakijos centrinis vertybinių popierių depozitoriumas), vykdančiam emisiją emitento registre. Kartu su perleidimo registravimo nurodymu remiantis

teise reikalauti parduoti pateikiamas šio įstatymo 118i straipsnio 6 dalyje nurodytas visuotinio susirinkimo sprendimas, šio straipsnio 4 dalyje nurodytas išankstinis Slovakijos nacionalinio banko leidimas pasinaudoti teise reikalauti parduoti ir komercinio registro išrašas apie atitinkamą bendrovę po visuotinio susirinkimo sprendimo įregistravimo pagal minėto straipsnio 6 dalį.

11. Vertybinių popierių įstatymo 118j straipsnyje nustatyta:

„1. Jei atsirado 118i straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių, akcininkas, kuriam priklauso likusios atitinkamos bendrovės akcijos, turi teisę reikalauti <…>, kad pasiūlymo teikėjas iš jo nupirktų akcijas už teisingą atlygį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teise šis akcininkas gali pasinaudoti ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo perėmimo pasiūlymo galiojimo termino pabaigos, priešingu atveju ši teisė išnyksta. Minėtas akcininkas šią teisę įgyvendina išsiųsdamas akcijų pirkimo–pardavimo sutarties projektą. Sutarties projekte turi būti nurodyta:

a) reikalaujamas teisingas piniginis atlygis arba atitinkama kompensacija vertybiniais popieriais,

b) sutarties projekto patvirtinimo terminas,

c) vertybinių popierių perleidimo terminas ir tvarka.

3. [Pasiūlymo teikėjas] turi pritarti sutarties projektui per jame nurodytą terminą, kitu atveju – per dešimt darbo dienų nuo jo gavimo. Jei jis per šį terminą nepatvirtina sutarties projekto, kitas akcininkas gali kreiptis į teismą dėl sutarties projekto patvirtinimo pakeitimo teismo sprendimu. Šia teise gali būti pasinaudota per tris mėnesius nuo pirmame sakinyje nurodyto termino pabaigos, priešingu atveju ji išnyksta.

4. [Pasiūlymo teikėjas], gavęs sutarties projektą, gali kreiptis į teismą su prašymu ištirti prašomo atlygio atitiktį teisingumo reikalavimams. Ši teisė išnyksta, jei ja nebuvo pasinaudota per vieną mėnesį nuo sutarties projekto gavimo dienos.

Jeigu atlygio dydis nebuvo nustatytas eksperto išvadoje, pareiga įrodyti siūlomo atlygio teisingumą tenka kitam akcininkui.

5. 118i straipsnio nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.“

12. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 119 straipsnio 1 dalį, jei visuotinis kotiruojamų akcijų emitento akcininkų susirinkimas nusprendžia, kad šio emitento išleistos akcijos nebebus kotiruojamos, minėtas emitentas privalo pateikti privalomą perėmimo pasiūlymą dėl visų akcijų, kuriomis prekiaujama biržoje, išpirkimo iš akcininkų, kurie visuotiniame susirinkime nebalsavo už sprendimą išbraukti šias akcijas iš prekybos arba kurie nedalyvavo šiame susirinkime. Privalomame perėmimo pasiūlyme turi būti nurodyta jo priežastis, t. y. bendrovės visuotinio susirinkimo sprendimas nutraukti akcijų prekybą.

13. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 119 straipsnio 3 dalį pareiga, nustatyta šio straipsnio 1 dalyje, laikoma įvykdyta, jei privalomą pasiūlymą išpirkti visas akcijas iš akcininkų, kurie visuotiniame susirinkime nebalsavo už sprendimą nutraukti šių akcijų prekybą, paskelbia ne šių akcijų emitentas, o kitas asmuo.

14. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 119 straipsnio 6 dalį privalomas perėmimo pasiūlymas, pateiktas pagal šio straipsnio 1 dalį ir minėto įstatymo 170 straipsnio 3 dalį, gali būti teikiamas prieš pasinaudojant teise reikalauti parduoti pagal šio įstatymo 118i straipsnį tik tuo atveju, jei šio privalomo perėmimo pasiūlymo teikėjas yra asmuo, nurodytas to paties įstatymo 119 straipsnio 3 dalyje, ir jeigu tai nebuvo nei dalinis, nei sąlyginis perėmimo pasiūlymas.

III. Faktinės pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

15. 2020 m. gruodžio 18 d. *VÚB a.s.*, kurios buveinė yra Slovakijoje, visuotinis susirinkimas priėmė sprendimą dėl šios bendrovės akcijų kotiravimo nutraukimo.

16. Pagal Slovakijos teisę pagrindinė VÚB akcininkė bendrovė *Intesa Sanpaolo Holding International SA* (toliau – *Intesa*), kurios buveinė yra Liuksemburge, savanoriškai prisiėmė emitentei, t. y. VÚB, tenkančią pareigą pateikti viešą pasiūlymą pirkti akcininkų, kurie nebalsavo už sprendimą dėl akcijų kotiravimo nutraukimo arba nedalyvavo šiame visuotiniame susirinkime, akcijas. *TERVE Production spol. s r. o.* (toliau – TERVE), kurios buveinė yra Slovakijoje, yra viena šių kitų akcininkų. Savo pasiūlyme *Intesa* nurodė, kad akcijų pirkimo sutartims, kurios bus sudarytos remiantis jos pasiūlymu, bus taikoma Slovakijos teisė, o ginčus, kylančius iš šių sutarčių, nagrinės Slovakijos bendrosios kompetencijos teismai. 2021 m. balandžio 19 d. VÚB visuotinis susirinkimas (toliau – antrasis visuotinis susirinkimas) pritarė visų kitų VÚB akcininkų akcijų perdavimui *Intesa*.

17. 2021 m. rugpjūčio 18 d. TERVE pareiškė ieškinį *Okresný súd Bratislava V* (Bratislavos apylinkės teismas V, Slovakija), siekdama, kad būtų priimtas sprendimas pakeisti *Intesa* sutikimą su jos prašymu išpirkti jos akcijas, kai buvo paskelbtas perėmimo pasiūlymas. Siekdama pagrįsti Slovakijos teismų jurisdikciją ji rėmėsi Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punktu ir 25 straipsniu. *Intesa* pareiškė jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą. 2022 m. vasario 28 d. nutartimi šis teismas patenkino *Intesa* prašymą ir atsisakė jurisdikcijos spręsti ginčą, nes šalys nebuvo sudariusios nei sutarties, nei susitarimo dėl jo jurisdikcijos.

18. 2023 m. spalio 26 d. nutartimi *Krajský súd v Bratislave* (Bratislavos apygardos teismas, Slovakija) panaikino ginčijamą sprendimą, remdamasis glaudžiu ginčo ir Slovakijos teisės bei teismų ryšiu, nes *Intesa* yra pagal Slovakijos teisę įsteigtos Slovakijos bendrovės, kurios buveinė Slovakijoje ir kurios akcijų registrą tvarko Slovakijos centrinis depozitoriumas, akcininkė. Jis taip pat nusprendė, kad, nesant šalių sutartinių santykių, taikomas ne Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktis, o šio reglamento 7 straipsnio 2 punktas.

19. *Intesa* pateikė kasacinį skundą *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, ginčydama Slovakijos teismų jurisdikciją. Ji mano, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą principą Liuksemburgo teismai turi jurisdikciją, nes jos buveinė yra Liuksemburge. Ji priduria, kad šio reglamento 7 straipsnio 1 punktas negali būti taikomas, nes tarp TERVE ir jos nėra sutartinių santykių. Ji nurodo, kad minėto reglamento 24 straipsnio 2 ir 4 punktai taip pat negali pagrįsti Slovakijos teismų jurisdikcijos, nes procesas nesusijęs su vienu iš šiose nuostatose išsamiai išvardytų klausimų. Jos nuomone, privalomas perėmimo pasiūlymas nėra svarbus nustatant jurisdikciją turinčius teismus, nes jam nebuvo pritarta, o jo galiojimo terminas jau pasibaigęs. Ji ginčija *Krajský súd v Bratislave* (Bratislavos apygardos teismas) nurodytą to paties reglamento 7 straipsnio 2 punkto pagrindą, nes jai pareikšto ieškinio dalykas nėra atsakomybė už žalą.

20. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, kad Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su Reglamento Nr. 1215/2012 7 ir 24 straipsnių aiškinimu, neleidžia išspręsti dviejų problemų, kylančių dėl konkrečių bylos aplinkybių. Pirma, bylos tikslas – gauti sprendimą, pakeičiantį *Intesa* valią, TERVE pasinaudojus privalomo akcijų išpirkimo teise, kai *Intesa* savanoriškai paskelbė perėmimo pasiūlymą. Antra, TERVE kelia klausimą dėl VÚB antrojo visuotinio susirinkimo sprendimo, kuriuo patvirtintas visų likusių akcijų perleidimas, negaliojimo ar nebuvimo.

21. Šiomis aplinkybėmis *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 1 punktas turi būti aiškinamas taip, kad ieškinys dėl ieškovės akcijų pirkimo–pardavimo sutarties projekto patvirtinimo pakeitimo teismo sprendimu laikytinas ieškiniu „bylose, kylančiose iš sutarčių“?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad ieškinys dėl ieškovės akcijų pirkimo–pardavimo sutarties projekto patvirtinimo pakeitimo teismo sprendimu laikytinas ieškiniu dėl „civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“?

3. Ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 24 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis taikytinas ir pagrindinėje byloje, nes ieškovė prašo, kad teismas kaip preliminarų klausimą pagrindinėje byloje išnagrinėtų jos kaltinimą, kad visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas, kuriuo buvo pritarta kitų akcininkų akcijų perleidimui atsakovei (įskaitant ir ieškovės akcijas), yra neegzistuojantis ar negaliojantis?“

IV. Analizė

A. Pirminės pastabos

1. Pirminės pastabos dėl Reglamento Nr. 1215/2012

22. Primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog, atsižvelgiant į tai, kad Reglamentas (EB) Nr. 44/2001[3] buvo pakeistas Reglamentu Nr. 1215/2012, Teisingumo Teismo pateiktas šio reglamento aiškinimas taikomas ir Reglamentui Nr. 1215/2012, kai šių Sąjungos teisės aktų nuostatas galima laikyti lygiavertėmis. Tai pasakytina ne tik apie Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 1 punktą ir Reglamento Nr. 1215/2012[4] 7 straipsnio 1 punktą, bet ir apie Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 2 punktą ir Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktą.

[3] 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42).

[4] Žr. 2023 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *EXTÉRIA* (C-393/22, EU:C:2023:675, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

23. Be to, Reglamentu Nr. 1215/2012 siekiama tiek suvienodinti jurisdikcijos kolizines normas civilinėse ir komercinėse bylose jurisdikcijos taisyklėmis, kurios turi būti ypač nuspėjamos, tiek teisinio saugumo tikslo – sustiprinti Europos Sąjungoje įsisteigusių asmenų teisinę apsaugą, sudarant sąlygas ieškovui lengvai nustatyti teismą, kuriame jis galėtų iškelti bylą, o atsakovui numatyti teismą, kuriame jam gali būti iškelta byla [5].

24. Taigi šio reglamento 4 straipsnyje įtvirtintas principas, kad jurisdikciją turi atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos (buveinės) valstybės narės teismai. Teisingumo Teismas patikslino, kad specialiosios ar išimtinės jurisdikcijos taisyklės, kurios yra šio principo išimtys, turi būti aiškinamos siaurai ir negali būti aiškinamos plačiau, nei to reikalauja jomis siekiamas tikslas [6].

2. Pirminės pastabos dėl teisės reikalauti parduoti ir teisės reikalauti išpirkti akcijas pagal Slovakijos teisę

25. Pagal Vertybinių popierių įstatymą, kai po visuotinio susirinkimo sprendimo nutraukti akcijų kotiravimą kitas nei emitentas asmuo vietoj emitento pateikia pasiūlymą įsigyti visas kotiruojamas akcijas, kuris nėra nei dalinis, nei sąlyginis, jis turi teisę, jei turi ne mažiau nei 95 % balsavimo teisę suteikiančių akcijų ir 95 % balsavimo teisių, reikalauti, kad visos likusios kitų akcininkų akcijos būtų perleistos jam už teisingą atlygį.

26. Kad galėtų įgyvendinti šią teisę reikalauti parduoti akcijas, šis akcininkas per tris mėnesius nuo perėmimo pasiūlymo galiojimo pabaigos turi gauti ne mažiau nei 95 % visuotinio akcininkų susirinkimo balsų už kitų akcininkų akcijų jam perleidimą. Per 30 dienų nuo šio balsavimo valdyba pateikia prašymą įtraukti į komercinį registrą kartu su išankstiniu Slovakijos nacionalinio banko sutikimu ir įrodymu, kad lėšos, skirtos sumokėti kitiems akcininkams atitinkamą atlygį, buvo deponuotos. Pasibaigus dar vienam 30 dienų terminui nuo įregistravimo komerciniame registre dienos bendrovė pateikia nurodymą įregistruoti likusių akcijų perleidimą pasiūlymo teikėjo vardu centriniame vertybinių popierių depozitoriume. Prie šio nurodymo pridedamas visuotinio susirinkimo sprendimas dėl perleidimo, išankstinis Slovakijos nacionalinio banko sutikimas ir komercinio registro išrašas.

27. Siekiant ištaisyti galimą perėmimo pasiūlymo teikėjo neveikimą, Vertybinių popierių įstatyme numatyta, kad kiti akcininkai per tą patį trijų mėnesių terminą nuo pasiūlymo termino pabaigos gali reikalauti šio pasiūlymo teikėjo, kad jis išpirktų jų akcijas už teisingą atlygį. Šie akcininkai turi atsiųsti akcijų išpirkimo sutarties projektą, kuriame nurodytas tinkamas atlygis, priėmimo terminas, taip pat akcijų perleidimo terminas ir tvarka. Jei projektui nebuvo pritarta per numatytą terminą arba per 10 darbo dienų, akcininkai gali kreiptis į teismą, kad teismas priimtų sprendimą dėl pritarimo pakeitimo.

28. Būtent esant šiam teisiniam kontekstui *Intesa* savanoriškai vietoj VÚB pateikė perėmimo pasiūlymą ir, pasibaigus trijų mėnesių terminui, pasinaudojo savo teise reikalauti parduoti akcijas, ir ši buvo įgyvendinta jai perleidžiant likusias akcijas. Tuo pačiu metu TERVE, siekdama pasinaudoti teise reikalauti iš jos išpirkti akcijas, pateikė *Intesa* akcijų išpirkimo projektą, tačiau *Intesa* jam nepritarė. *Intesa* savo atsisakymą motyvavo tuo, kad TERVE nepriėmė jos privalomo

[5] Žr. 2024 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *VariusSystems* (C-526/23, EU:C:2024:985 15 punktas).

[6] Dėl Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio žr. 2024 m. lapkričio 28 d. Sprendimą *VariusSystems* (C-526/23, EU:C:2024:985). Dėl šio reglamento 24 straipsnio žr. 2018 m. kovo 7 d. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (C-560/16, toliau – Sprendimas *E.ON Czech Holding*, EU:C:2018:167, 27 punktas).

išpirkimo projekto per privalomą trijų mėnesių terminą, todėl jos likusios akcijos buvo perleistos jos naudai, taigi TERVE nebeturi teisės pareikšti ieškinio kaip akcininkė ir prarado galimybę priimti privalomą išpirkimo pasiūlymą.

B. Klausimai, susiję su specialiąja jurisdikcija pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnį

29. Pirmuoju ir antruoju prejudiciniais klausimais, kuriuos galima nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo klausia, ar ieškinys dėl pritarimo privalomam akcijų išpirkimo projektui pakeitimo, pareikštas akcininkui, kuris vietoj emitento pateikė perėmimo pasiūlymą priėmus sprendimą nutraukti emitento akcijų kotiravimą, priskirtinas prie bylų, kylančių iš sutarčių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 dalį, ar prie bylų dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį.

30. Teisingumo Teismas nusprendė, kad sąvokos „bylos, kylančios iš sutarčių“ arba „bylos dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“ turi būti aiškinamos savarankiškai, iš esmės remiantis šio reglamento sistema ir tikslais, kad būtų galima užtikrinti vienodą jo taikymą visose valstybėse narėse. Todėl šios sąvokos negali būti suprantamos taip, kad jomis daroma nuoroda į nacionaliniame teisme nagrinėjamo teisinio santykio kvalifikavimą pagal taikytiną nacionalinę teisę[7].

31. Teisingumo Teismas nusprendė, kad sąvoka „bylos dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“ pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą apima bet kokį ieškinį, kuriuo siekiama nustatyti atsakovo atsakomybę ir kuris nepriskirtinas prie „bylų, kylančių iš sutarčių“, kaip jos suprantamos pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 punkto a papunktį, nes jis nėra grindžiamas vieno asmens laisvai prisiimta teisine prievole kitam asmeniui[8].

32. Kadangi Teisingumo Teismas sąvoką „bylos dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto“ apibrėžia remdamasis „bylų, kylančių iš sutarčių“ sąvoka, pirmiausia nagrinėsiu pastarąją sąvoką.

33. Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktį nereikalaujama, kad būtų sudaryta sutartis, tačiau reikalaujama, kad būtų nustatyta laisvai prisiimta vieno asmens teisinė prievolė kitam asmeniui[9].

34. Teisingumo Teismas pateikė keturis patikslinimus, kurie, mano nuomone, yra svarbūs atsakant į šioje byloje keliamus klausimus.

35. Pirma, Teisingumo Teismas pripažino, kad siekiant nustatyti jurisdikciją turintį teismą bendrovės įstatai turi būti laikomi sutartimi, reglamentuojančia tiek akcininkų tarpusavio santykius, tiek jų ir jų kuriamos bendrovės santykius[10]. Jis taikė argumentus, pirma, asociacijos narių atveju nurodęs, kad įstojimas į asociaciją tarp jos narių sukuria tokius pat glaudžius ryšius

[7] Žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimą *Obala i lučice* (C-307/19, EU:C:2021:236, 82 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[8] Žr. 2021 m. kovo 25 d. Sprendimą *Obala i lučice* (C-307/19, EU:C:2021:236, 83 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[9] Žr. 2015 m. sausio 28 d. Sprendimą *Kolassa* (C-375/13, EU:C:2015:37, 39 punktas) ir 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Kerr* (C-25/18, EU:C:2019:376, 23–25 punktai).

[10] Dėl 1968 m. rugsėjo 27 d. Briuselyje pasirašytos Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32), iš dalies pakeistos vėlesnėmis konvencijomis dėl naujų valstybių narių prisijungimo prie šios konvencijos (OL C 27, 1998, p. 1) (toliau – Briuselio konvencija), kuri pakeista Reglamentu Nr. 44/2001 (žr. šios išvados 22 punktą), žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimą *Powell Duffryn* (C-214/89, EU:C:1992:115, 16 punktas).

kaip ir tie, kurie sukuriami tarp sutarties šalių [11], ir, antra, bendraturčių atveju remdamasis tuo, kad tampant nekilnojamojo turto bendraturčiu, kiekvienas bendraturtis sutinka, kad jam bus taikomos visos akto, reglamentuojančio aptariamą bendrą nuosavybę, nuostatos ir visi šio nekilnojamojo turto bendraturčių visuotinio susirinkimo sprendimai [12].

36. Antra, Teisingumo Teismas pripažino, kad specialiosios jurisdikcijos taisyklė bylose, kylančiose iš sutarčių, numatyta Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktyje, priklauso nuo ieškinio priežasties, o ne nuo šalių tapatybės [13]. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad *actio pauliana*, pareikštas dėl reikalavimų, kylančių iš sudarant sutartį prisiimtų įsipareigojimų, priskirtinas prie „bylų, kylančių iš sutarčių“, taigi tikslinga, kad jurisdikcija būtų nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal tokį jurisdikcijos pagrindą, kuris leidžiamas pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto a papunktį ir kuris, atsižvelgiant į sutartinį kreditoriaus ir skolininko santykių pobūdį, atitinka tiek teisinio tikrumo ir nuspėjamumo reikalavimą, tiek tikslą tinkamai vykdyti teisingumą [14]. 2018 spalio 4 d. Sprendime *Feniks* [15] Teisingumo Teismas nustatė, kad reikalavimo teisių turėtojas gali pasirinkti, siekdamas nustatyti jurisdikciją turintį teismą, ieškinio pagrindą sudarančios prievolės įvykdymo vietą [16]. Be to, keleivių oro transporto srityje Teisingumo Teismas nusprendė, kad, Reglamento (EB) Nr. 261/2004 [17] 3 straipsnio 5 dalies antrame sakinyje numačius, jog kai skrydį vykdantis oro vežėjas, nesudaręs sutarties su keleiviu, vykdo iš šio reglamento kylančius įsipareigojimus, laikoma, kad jis veikia asmens, sudariusio sutartį su atitinkamu keleiviu, vardu, šis vežėjas turi būti laikomas vykdančiu laisva valia prisiimtus įsipareigojimus atitinkamų keleivių sutarties šaliai. Šie įsipareigojimai kyla iš oro transporto sutarties [18]. Tuo remdamasis jis nusprendė, kad sąvoka „bylos, kylančios iš sutarčių“ apima oro keleivių ieškinį dėl kompensacijos už ilgam laikui atidėtą jungiamąjį skrydį, pareikštą pagal šį reglamentą skrydį vykdžiusiam oro vežėjui, kuris nėra sudaręs sutarties su atitinkamu keleiviu [19].

37. Trečia, Teisingumo Teismas pripažino, kad prievolė „bylose, kylančiose iš sutarčių“, gali turėti dvigubą teisinį ir sutartinį pagrindą. Taigi jis nusprendė, kad net jei pagal įstatymą privaloma dalyvauti butų savininkų bendrijoje, vis dėlto atitinkamų gyvenamojo namo bendrų patalpų administravimas, nelygu atvejis, yra reglamentuojamas sutartimi ir į butų savininkų bendriją įstojama pasirašant aktą dėl bendro savanoriško buto ir šių bendrų patalpų dalių įsigijimo, todėl bendraturčių prievolė butų savininkų bendrijai turi būti laikoma laisva valia prisiimta teisine prievole kitam asmeniui [20].

[11] Žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Kerr* (C-25/18, EU:C:2019:376, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[12] Žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Kerr* (C-25/18, EU:C:2019:376, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[13] Žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimą *Feniks* (C-337/17, EU:C:2018:805, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[14] Žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimą *Feniks* (C-337/17, EU:C:2018:805, 44 punktas).

[15] C-337/17, EU:C:2018:805.

[16] Žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimą *Feniks* (C-337/17, EU:C:2018:805, 46 punktas).

[17] 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 7 sk., 8 t., p. 10).

[18] Žr. 2018 m. kovo 7 d. Sprendimą *flightright ir kt.* (C-274/16, C-447/16 ir C-448/16, EU:C:2018:160, 62 ir 63 punktai).

[19] Žr. 2018 m. kovo 7 d. Sprendimą *flightright ir kt.* (C-274/16, C-447/16 ir C-448/16, EU:C:2018:160, 65 punktas ir rezoliucinės dalies 2 punktas).

[20] Žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Kerr* (C-25/18, EU:C:2019:376, 27 punktas).

38. Ketvirta, Teisingumo Teismas nusprendė, kad sąvoka „bylos, kylančios iš sutarčių“ apima atvejį, kai teisme pareiškiamas ieškinys, kuriuo siekiama, kad profesionalus pardavėjas sumokėtų tariamai laimėtą prizą, kai jis yra atsisakęs jį sumokėti, nes šis ieškinys grindžiamas būtent ginčijamu laimėjimo pažadu, o tariamas naudos gavėjas, siekdamas pagrįsti ieškinį teisme, remiasi jo neįvykdymu [21].

39. Ši priminta jurisprudencija, mano nuomone, turi leisti Teisingumo Teismui TERVE pareikšto ieškinio prieš *Intesa* dalyką kvalifikuoti kaip „bylą, kylančią iš sutarčių“.

40. Iš tiesų šios dvi bendrovės yra tos pačios bendrovės VÚB akcininkės, o perėmimo pasiūlymo procedūra, po kurios suteikiama teisė reikalauti parduoti arba teisė reikalauti išpirkti akcijas, skirta smulkiųjų akcininkų teisėms priėmus sprendimą nutraukti akcijų prekybą biržoje apsaugoti. Dėl šios priežasties iš esmės pareiga pateikti perėmimo pasiūlymą tenka akcijų emitentui, kurį su jo akcininkais sieja sutartinis ryšys.

41. *Intesa* savanoriškai nusprendė pateikti tokį pasiūlymą vietoj emitentės, t. y. VÚB, kurios santykiai su akcininkais yra sutartinio pobūdžio. Būtų nenuoseklu, jei ginčas, susijęs su smulkiojo akcininko teise perleisti savo akcijas nutraukus jų prekybą biržoje, šioje byloje būtų sprendžiamas Slovakijos ar Liuksemburgo teismų, priklausomai nuo to, ar *Intesa* nuspręstų pateikti perėmimo pasiūlymą. Taip pat būtų nenuoseklu, kad, jei teisės reikalauti parduoti ar reikalauti išpirkti akcijas būtų įgyvendintos per tą patį terminą ir ginčijamos, ginčus nagrinėtų skirtingose valstybėse narėse įsteigti teismai tuo atveju, jei perėmimo pasiūlymą pateikusio akcininko buveinė būtų kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra emitento buveinė.

42. Be to, tai, kad pareiga pateikti perėmimo pasiūlymą akcijų prekybos biržoje nutraukimo atveju, po kurios atsiranda teisės reikalauti parduoti ir reikalauti išpirkti akcijas, yra nustatyta teisės aktuose, negali paneigti prievolės kvalifikavimo kaip sutartinės pareigos. Iš tiesų, kaip jau minėjau [22], tokia prievolė gali būti sutartinė ir teisinė. Vis dėlto teisinė prievolė atsiranda tik todėl, kad yra sutartinio pobūdžio prievolė. Nagrinėjamu atveju VÚB akcininkai balsavo už akcijų prekybos biržoje nutraukimą, o tai lėmė teisinę prievolę pateikti perėmimo pasiūlymą. Vėliau *Intesa*, kaip akcininkė, turinti ne mažiau nei 95 % balsavimo teisę suteikiančių akcijų ir 95 % balsų, savanoriškai vietoj VÚB pateikė šį pasiūlymą, todėl jai atsirado teisinė prievolė įgyvendinti teisę reikalauti parduoti akcijas arba įgyvendinti kitų akcininkų teises reikalauti, kad būtų išpirktos jų akcijos.

43. Galiausiai atsisakymas vykdyti teisinę prievolę nereiškia, kad tai nėra byla, kilusi iš sutarties. Todėl tai, kad *Intesa*, laisva valia sutikusi pateikti perėmimo pasiūlymą, atsisako patenkinti TERVE prašymą dėl privalomo išpirkimo, nereiškia, kad jos prašymo pagrindas nepriskirtinas byloms, kilusioms iš sutarčių.

44. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šis TERVE ieškinys, pareikštas *Intesa*, priskirtinas byloms, kilusioms iš sutarčių, o ne byloms dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1215/2012.

45. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia atsakyti: Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punktas turi būti aiškinamas taip, kad ieškinys, kuriuo siekiama teismo sprendimu pakeisti akcininko, vietoj emitento pateikusio perėmimo pasiūlymą,

[21] Žr. 2005 m. sausio 20 d. Sprendimą *Engler* (C-27/02, EU:C:2005:33, 57 ir 58 punktai).

[22] Žr. šios išvados 37 punktą.

visuotiniam akcininkų susirinkimui priėmus sprendimą nutraukti akcijų prekybą biržoje, pritarimą smulkiojo akcininko pateiktam akcijų išpirkimo projektui, priskirtinas byloms, kylančioms iš sutarčių.

C. Klausimas dėl Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnyje numatytos išimtinės jurisdikcijos

46. Trečiuoju prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas reikalavimui, kuriuo siekiama užginčyti visuotinio susirinkimo sprendimo, patvirtinančio likusių akcijų perleidimą pagrindiniam akcininkui, šiam savanoriškai vietoj emitento pateikus perėmimo pasiūlymą, galiojimą, kai šis prašymas yra preliminarus prieš keliant reikalavimą teismo sprendimu pakeisti pagrindinio akcininko pritarimą privalomo akcijų išpirkimo projektui.

47. Kaip ir Komisija, manau, kad šis klausimas svarbus tik tuo atveju, jei pagal Slovakijos teisę teismas, į kurį kreiptasi su reikalavimu pakeisti pagrindinio akcininko pritarimą privalomo akcijų išpirkimo projektui, gali priimti sprendimą dėl visuotinio susirinkimo sprendimo galiojimo, kai bendrovė, kurios sprendimas ginčijamas, nėra bylos šalis.

48. Jeigu taip yra, siūlau tokį vertinimą.

49. Primintina, kad Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punkte numatyta išimtinė valstybės narės, kurios teritorijoje yra bendrovių ar kitų juridinių asmenų buveinė, teismų jurisdikcija „nagrinėti ieškinius, kurių dalykas yra bendrovių ar kitų juridinių asmenų <…> steigimo galiojimas, negaliojimas, likvidavimas ar jų organų sprendimų galiojimas“.

50. Šiuo atveju nagrinėjama sąvoka „bendrovės organo sprendimo galiojimas“, kurios ribas Teisingumo Teismas jau turėjo apibrėžti aiškindamas Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 2 punktą, kurio nuostatos perkeltos į Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktą [23].

51. Tuo tikslu jis priminė, kad Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 2 punkto tikslas yra centralizuoti jurisdikciją, kad būtų išvengta priešingų sprendimų dėl bendrovių organų priimtų sprendimų galiojimo [24]. Šis centralizavimas numatytas valstybės narės, kurioje yra bendrovės buveinė, teismuose, kadangi šie teismai yra geriausiai pasirengę spręsti tokius ginčus, nes, visų pirma, bendrovės ir jos sprendimų viešinimo formalumai atliekami toje valstybėje. Ši išimtinė jurisdikcija nustatyta siekiant gero teisingumo vykdymo [25].

52. Taigi nekyla jokių abejonių, kad jeigu TERVE pareikštų ieškinį VÚB dėl antrojo visuotinio susirinkimo sprendimo pripažinimo negaliojančiu, jurisdikcija priklausytų Slovakijos teismams.

53. Vis dėlto, kadangi ši išimtinė jurisdikcija yra Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnyje nustatytos bendrosios jurisdikcijos taisyklės išimtis, ji turi būti aiškinama siaurai [26].

[23] Žr. šios išvados 22 punktą.

[24] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (31 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[25] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[26] Žr. šios išvados 24 punktą ir 6 išnašoje nurodytą jurisprudenciją.

54. Šis siauras aiškinimas reiškia, kad Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas tik ginčams, kurių pagrindinis dalykas susijęs su jų organų sprendimų galiojimu [27].

55. Taigi reikia išnagrinėti, ar, nagrinėjant teisme ieškinį, kuriuo siekiama pakeisti pritarimą privalomo akcijų išpirkimo projektui, pirminis visuotinio susirinkimo, priėmusio sprendimą perleisti likusias akcijas teise reikalauti parduoti pasinaudojusiam asmeniui, sprendimo galiojimo klausimas gali būti pagrindinis ginčo dalykas.

56. Iš tiesų TERVE teisė pareikšti ieškinį tiesiogiai priklauso nuo to, ar galioja antrojo visuotinio susirinkimo sprendimas, nes jei šis sprendimas negalioja, akcijų perleidimas bendrovei *Intesa* yra ginčytinas, o TERVE tebėra VÚB akcininkė. Tačiau jei šis sprendimas galioja, TERVE prarado akcininkės statusą ir nebegali pasinaudoti teise reikalauti išpirkti akcijas.

57. Taigi manau, kad antrojo visuotinio susirinkimo sprendimo galiojimas yra būtina TERVE ieškinio prielaida, siekiant pakeisti *Intesa* pritarimą jos likusių akcijų išpirkimo projektui [28]. Būtent šiuo sprendimu grindžiama kitų akcininkų teisė reikalauti išpirkti akcijas. Todėl tai nėra situacija, kai tariamas bendrovės organų sprendimų negaliojimas yra antraeilis dalykas pagrindinio ieškinio dalyko atžvilgiu [29]. Taigi Slovakijos teismai turi jurisdikciją remiantis išimtine jurisdikcija, numatyta Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punkte.

58. Teisingumo Teismas taip pat patikslino, kad jurisdikcijos centralizavimas bendrovės, kurios valdymo organų sprendimų galiojimas ginčijamas, buveinės teismams, siekiant išvengti vieno kitam prieštaraujančių sprendimų [30], leidžia pasiekti aukšto lygio jurisdikcijos nuspėjamumo ir teisinio saugumo tikslus [31].

59. Taigi galima atsižvelgti į bendrovės, kurios organų sprendimas ginčijamas, įsteigimo valstybę, teisę, taikytiną su ginčijamu visuotiniu susirinkimu susijusiems aktams ir formalumams, vartojamą kalbą [32], taip pat taikytiną materialiąją teisę [33]. Pagrindinėje byloje VÚB yra įsteigta Slovakijoje, visuotiniam susirinkimui taikoma Slovakijos teisė tiek dėl formalumų, tiek kalbant apie materialiąją teisę. Taip galima nustatyti glaudų ryšį tarp ginčo ir Slovakijos teismų, kuris gali atitikti gero teisingumo vykdymo principą [34].

60. Panašiame ginče dėl atlygio, siūlomo už privalomą bendrovės smulkiųjų akcininkų akcijų perleidimą jos pagrindiniam akcininkui, Teisingumo Teismas, laikydamasis nuspėjamumo ir teisinio saugumo tikslų, taip pat atsižvelgė į tai, kad šis pagrindinis akcininkas turėtų tikėtis, jog jurisdikciją turės bendrovės buveinės vietos teismas [35]. Manau, jog tai, kad *Intesa* savo akcijų išpirkimo projekte, pateiktame po antrojo visuotinio susirinkimo sprendimo perleisti likusias

[27] Pagal analogiją su Reglamento Nr. 44/2001 22 straipsnio 2 punktu žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimą *BVG* (C-144/10, EU:C:2011:300, 44 ir 43 punktai; jame cituojamas P. Jenard pranešimas dėl Briuselio konvencijos (OL C 59, 1979, p. 1) (žr. šios išvados 10 išnašą), o jo išvados pagal analogiją reikšmingos analizuojant Reglamentą Nr. 1215/2012).

[28] Pagal analogiją su patento galiojimu, kuris yra būtina prielaida nagrinėjant bet kokį ieškinį dėl pažeidimo, žr. 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimą B*VG* (C-144/10, EU:C:2011:300, 46 punktas).

[29] Žr. 2008 m. spalio 2 d. Sprendimą *Hassett ir Doherty* (C-372/07, EU:C:2008:534).

[30] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (31 punktas).

[31] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (28 punktas).

[32] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (40 punktas).

[33] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (41 punktas).

[34] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (42 punktas).

[35] Žr. Sprendimą *E.ON Czech Holding* (43 punktas).

akcijas, kurio galiojimas ginčijamas, nurodė, jog pagal jį sudarytoms akcijų pirkimo sutartims bus taikoma Slovakijos teisė, o jurisdikciją turės Slovakijos teismai, gali patvirtinti, kad ši bendrovė galėjo tikėtis, jog ieškinio atveju jurisdikciją turės Slovakijos teismai.

61. Taigi, skirtingai nuo faktinių aplinkybių, dėl kurių buvo priimtas 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimas *BVG*[36], kai Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punkte numatyta išimtine jurisdikcija buvo remiamasi grindžiant bendrovės, kuri rėmėsi savo sprendimų negaliojimu, atsiliepime į ieškinį nurodytą jurisdikcijos nebuvimą, šioje byloje bendrovės organų sprendimų negaliojimu remiamasi ieškinyje.

62. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atsakyti taip: Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas net ir pirminiam reikalavimui, kuriuo siekiama užginčyti visuotinio susirinkimo sprendimo, patvirtinančio likusių akcijų perleidimą pagrindiniam akcininkui, kai šis savanoriškai vietoj emitento pateikė perėmimo pasiūlymą, galiojimą, jeigu šis reikalavimas yra pagrindinio reikalavimo, kuriuo siekiama pakeisti pagrindinio akcininko pritarimą smulkiojo akcininko pateiktam privalomo akcijų išpirkimo projektui, būtina sąlyga.

V. Išvada

63. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) pateiktus prejudicinius klausimus:

1. 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 1 punktas

   turi būti aiškinamas taip:

   ieškinys, kuriuo siekiama teismo sprendimu pakeisti akcininko, vietoj emitento pateikusio perėmimo pasiūlymą, visuotiniam akcininkų susirinkimui priėmus sprendimą nutraukti akcijų prekybą biržoje, pritarimą smulkiojo akcininko pateiktam akcijų išpirkimo projektui, priskirtinas byloms, kylančioms iš sutarčių.

2. Reglamento Nr. 1215/2012 24 straipsnio 2 punktas

   turi būti aiškinamas taip:

   jis taikomas net ir pirminiam reikalavimui, kuriuo siekiama užginčyti visuotinio susirinkimo sprendimo, patvirtinančio likusių akcijų perleidimą pagrindiniam akcininkui, kai šis savanoriškai vietoj emitento pateikė perėmimo pasiūlymą, galiojimą, jeigu šis reikalavimas yra pagrindinio reikalavimo, kuriuo siekiama pakeisti pagrindinio akcininko pritarimą smulkiojo akcininko pateiktam privalomo akcijų išpirkimo projektui, būtina sąlyga.

[36] C-144/10, EU:C:2011:300.